

една сума за увеличение стойността на вълната, която той му удобрилъ при получаване стоката въ Анкона.¹⁾

Отъ 1639 г. е запазено едно писмо отъ София, съ което колонията докладва въ Дубровникъ, че двамина дубровчани Матео ди Николо и Стефано ди Пиетро сключили договоръ съ Трояно Форнари за доставка на извѣстно количество биволски кожи и вълна, за която цѣль получили отъ последния и капаро.²⁾ Продавачитѣ, обаче, не устояли на договора и сключили сдѣлка за същата стока съ другъ търговецъ — Трояно Миловацъ. Колонията се възпротивила на тази сдѣлка и не искала да позволи да се даде стоката на новия купувачъ, като глобила и двамата продавачи съ по 100 талера.³⁾

По-точни данни за износьтъ на вълна отъ София се намиратъ въ едно обширно писмо на софийската колония на дубровчанитѣ отъ 1646 год. Въ него тѣ се оплакватъ отъ голѣмитѣ затруднения, които срещали въ търговията и отъ тежкитѣ данѣци и берии, които плащали на турцитѣ и за поддържане църквата. Печалбитѣ, обаче, сж били много малки. Специално търговията съ вълна не била много доходна. Ежегодно тѣ не могли да изнасятъ повече отъ 2500 човала вълна отъ който износъ колонията получавала доходъ между 12—13,000 аспри.⁴⁾ Забележителното въ това писмо е, че специално за износа на вълната не се казва, че дубровчанитѣ сж имали въ свои рѣще само частъ отъ износа на този артикулъ, както това е казано относно кожитѣ. Отъ това се подразбира, че близу цѣлия износъ на вълна отъ софийското тържище билъ въ рѣцетѣ на дубровчанитѣ. Това е едно потвърждение на цитиранитѣ по-горе нареждания на дубровнишкия съветъ, съ който се изгладили недоразуменията между дубровчани и евреи съ цѣль да се запази изключително за тѣхъ си цѣлия износъ на вълна.

Това мѣсто, което заемали дубровчанитѣ въ износа на вълна, тѣ не успѣли да задържатъ за дълго. Причини за това имало нѣколко. На първо мѣсто това сж били постояннитѣ турски произволи. Оплакванията на дубровчанитѣ въ това отношение не само не намалявали, но обратно. Въ връзка съ общия упадѣкъ на дубровнишката търговия въ Балканския полуостровъ намаляли значително доходитѣ на турцитѣ отъ същата. Търговци отъ най-различна народностъ постепенно измѣствали дубровчанитѣ, и турцитѣ не били въ състояние сами да пазятъ тѣхнитѣ стари привилегии и монополни права въ износа на нѣкои стоки. За да получаватъ повече пари и дарове, турцитѣ прибѣгнали къмъ едно систематично увреждане интереситѣ на дубровчанитѣ. Така тѣ постѣпвали въ всичкитѣ области, разположени по протежения на дългия пѣтъ отъ българскитѣ земи за Дубровникъ. Още въ едно писмо.

¹⁾ п. т.

²⁾ „Et perche havendo comparso d'avanti di noi mercanti della colona di Soffia Troiano Fornari e lamentandosi qualmente havendo fatto il contratto con Matteo di Nicolo e Steffano di Pietro di alcuna partita di buffali et lane come mostro per li scritti fatti fra di loro e dattoli la capara di tanti denari . . .“ Писмо отъ 6. V. 1639 г. Fasc. 90.

³⁾ п. т.

⁴⁾ „... Qui tuto il negotio non fa anualmente dieci in duodeci millia cori delli quali prende la colona cori 5 in 6 milla fa di piu lana dua milla cinque cento sacca di lana delli quali prende la colona aspri 12 milla in 13 milla . . .“ Писмо отъ м. августъ 1646 отъ София; fasc. 90 № 2219.